

[Ib Thyregod.]

omfatter jo her samtlige nordiske lande bortset fra Island.

Ud over disse to områder, som jo navnlig har givet anledning til debat i udvalget, undtagelsesbestemmelserne og de nordiske patenter, indeholder forslaget til patentlov betydelige forbedringer, som vi har kunnet erklære os villige til at medarbejde om med henblik på at gennemføre en nordisk lovgivning med enighed om en række bestemmelser. Den daværende handelsminister var ikke tilfreds med et sådant resultat; man ønskede gennemført ikke alene en nordisk patentlovgivning, men tillige systemet med de nordiske patenter, selv om ret afgørende elementer i dette, bl. a. den fællesnordiske ankedomstol, endnu ikke forelå for udvalget.

Som jeg allerede har nævnt, har denne lovgivning en meget stor betydning for erhvervslivet. Vi har for nylig her i folketinget haft en erhvervsdebat, hvor vi netop drøftede spørgsmålet om erhvervslivets forhold, og det blev her nævnt, at regeringen arbejdede med et aktionsprogram på 13 punkter. Jeg skal ikke komme nærmere ind på dette aktionsprogram, men blot sige, at jeg savnede det 14. punkt, nemlig at man på patentlovgivningens område ville gennemføre en patentlov, der også varetog erhvervenes interesser i denne situation, og dermed tænker jeg navnlig på disse to områder: det nordiske patent og problemerne i forbindelse med undtagelsesbestemmelserne, som jeg har redegjort for.

Der er henvist til behandlingen i Nordisk Råd både nu af den socialdemokratiske ordfører og af den tidligere handelsminister ved andre lejligheder; men situationen er den, at der af Nordisk Råd alene er vedtaget en anbefaling af det forslag, som forelå på daværende tidspunkt, men uden at man havde haft disse erhvervssynspunkter tilstrækkeligt fremme under debatten i Nordisk Råd. Disse synspunkter er nu fremkommet for folketinget under den udvalgsbehandling, der har fundet sted, og vi kan ikke komme uden om at tillægge dem en betydelig vægt. Jeg håber derfor, at dette forslag til patentlov ikke skal forceres igennem; der er jo sat en frist til 1. januar, men jeg håber, at den nye handelsminister, den tredje handelsminister, som skal beskæftige sig med det, vil være åben også

over for de synspunkter, som vi fra vort partis side har gjort gældende vedrørende de erhvervsmæssige betænkeligheder med hensyn til undtagelsesbestemmelser og med hensyn til de nordiske patenter.

Vedrørende de to andre forslag, som er fremsat sammen med patentlovsforslaget, har jeg ingen særlige bemærkninger. Det ene af forslagene er jo nu efter udvalgets henstilling forsynet med en revisionsbestemmelse, men jeg har altså ikke særlige bemærkninger at gøre om disse, og jeg håber, det vil være muligt under udvalgsbehandlingen at finde frem til en løsning også vedrørende patentlovsforslaget.

Knud Thomsen: Jeg må øjensynlig ikke have forberedt mig til denne førstebehandling tilstrækkeligt godt, for jeg havde ærlig talt talt mig til, at det var tredje gang, vi skulle behandle patentlovsforslaget, men jeg må give hr. Holm Tved ganske ret i, at det faktisk er fjerde gang, selv om vi jo ikke har foretaget nogen stor behandling ved den ene lejlighed. Jeg er derimod aldeles sikker på, at det er den tredje handelsminister, vi møder i denne sag, og jeg vil gerne personlig byde ham velkommen til den hemmelige klub, der har beskæftiget sig med dette arbejde nu i et stykke tid.

Det er jo rigtigt, at der er 3 lovforslag, og at vi i udvalgene hidtil mest har beskæftiget os med den egentlige patentlov. Jeg vil derfor gerne ved førstebehandlingen her sige nogle ganske få ord ikke om lovforslaget om hemmelige patenter, som jeg ikke har kunnet opdage nogen større principielle faldgruber i, men i lovforslaget om arbejdstageres opfindelser, som jo stammer fra 1955 og naturligvis har tilsigtet at ordne retsforholdet på patenterbare opfindelser, altså området mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, således at man jo har sigtet imod, at arbejdstagerne gennem denne lovgivning skulle have en beskyttelse i forhold til, hvad man fandt retstilstanden havde været forud. Det er imidlertid en udbredt opfattelse, som vi også løseligt har tangeret i det hidtidige udvalgsarbejde, at loven af 1955 om arbejdstageres opfindelser vistnok i og for sig ikke har forbedret tilstanden. Jeg ved i alt fald fra en række arbejdstagerkredse, at der dér har været rejst tvivl om, hvorvidt man i det hele